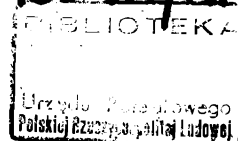

30 stycznia 1931 r.

URZĄD PATENTOWY

F16L 27/02

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIŚ PATENTOWY

Nr 12839.

Kl. 47 f 13.

The International Shipbuilding and Engineering Co. Ltd.
(Gdańsk, Wolne Miasto Gdańsk).

47 f¹, 27/02

Przegubowe złącze rurowe.

Zgłoszono 30 grudnia 1929 r.
Udzielono 19 grudnia 1930 r.

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest przegubowe złącze rurowe, a w szczególności złącze do rur, doprowadzających parę do ruchomych płyt pras hydraulicznych. Dotychczas w takich złączach stosowano dławnice z miękkim szczeliwem, które często rozluźniały się, wskutek czego musiały być często doszczelniane. Według wynalazku niniejszego powierzchnie uszczelniające są utworzone na stożku, dokładnie doszlifowanym, i nie wymagają żadnego uszczelniania. W razie rozluźnienia się złącza stożkowa nasada jednej z części złącza zostaje dociśnięta do gniazda stożkowego, wykonanego w drugiej części tegoż złącza, przez dokręcenie nakrętki i złącze staje się ponownie szczelnem. Nakrętka zabezpieczona jest od odkręcania

się zapomocą sprężyny z drutu stalowego, opierającej się w rowkach, wyłobionych na zewnętrznej powierzchni nakrętki.

Przedmiot wynalazku uwidoczniiony jest na rysunku w kilku przykładach wykonania. Fig. 1 przedstawia przekrój złącza kolankowego, fig. 2 — złącza kolankowego z końcówką, wygiętą pod kątem 90°; fig. 3 — złącza o podwójnym przegubie i fig. 4 — takiegoż złącza z końcówką, wygiętą pod kątem 90°, umożliwiającego odchyłanie rury we wszystkich kierunkach.

Złącze składa się z końcówki 1, zakończonej nasadą stożkową, dopasowaną do stożkowego gniazda, wytoczonego w końcówce 2. Obydwie części są połączone ze sobą zapomocą nakrętki 3, dociskającej nasadę stożkową do gniazda stożkowego.

Końcówki 1 i 2 są wykonane z tworzyw o różnej twardości, co umożliwia dokładne doszlifowanie powierzchni stożkowych. Nakrętka 3 jest ustalana sprężyną 4 z drutu stalowego, opierającą się o występ 6 części 2. Koniec sprężyny 4 jest zagłębiony w jednym z rowków, wyżłobionych równolegle do osi nakrętki 3 na jej powierzchni zewnętrznej.

Celem lepszego uszczelnienia stożkowych powierzchni stożek wewnętrzny jest zaopatrzony w rowki 5, które przed złożeniem złącza zapełnia się stosowną masą uszczelniającą, np. olejem z grafitem.

Jeżeli rura, doprowadzająca parę, ma być odchylana w każdym dowolnym kierunku, to końcówkę 2 wykonuje się tak, aby posiadała z dwóch stron gniazda stożkowe (fig. 3 i 4), do których przylegają nasady stożkowe prostych lub wygiętych końcówek 1, przez co tworzy się złącze o podwójnym przegubie.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Przegubowe złącze rurowe, znamienne tem, że składa się z dwóch końcówek

(1, 2), zaopatrzonych w przylegające do siebie powierzchnie stożkowe.

2. Przegubowe złącze rurowe według zastrz. 1, znamienne tem, że jedna z powierzchni stożkowych jest zaopatrzona w rowki (5).

3. Odmiana przegubowego złącza rurowego według zastrz. 1 i 2, znamienne tem, że końcówka (2) złącza jest wyposażona w dwa gniazda stożkowe, w które są wstawiane nasady stożkowe końcówek (1), dzięki czemu rury, połączone ze sobą, mogą być odchylane we wszystkich kierunkach.

4. Przegubowe złącze rurowe według zastrz. 1—3, znamienne tem, że nakrętka (3), dociskająca do siebie powierzchnie stożkowe, jest zabezpieczona zapomocą sprężyny (4), opierającej się w rowkach, wyżłobionych na zewnętrznej powierzchni nakrętki (3) równolegle do jej osi.

The International
Shipbuilding and Engineering
Co. Ltd.

Zastępca: Inż. J. Wyganowski,
rzecznik patentowy.

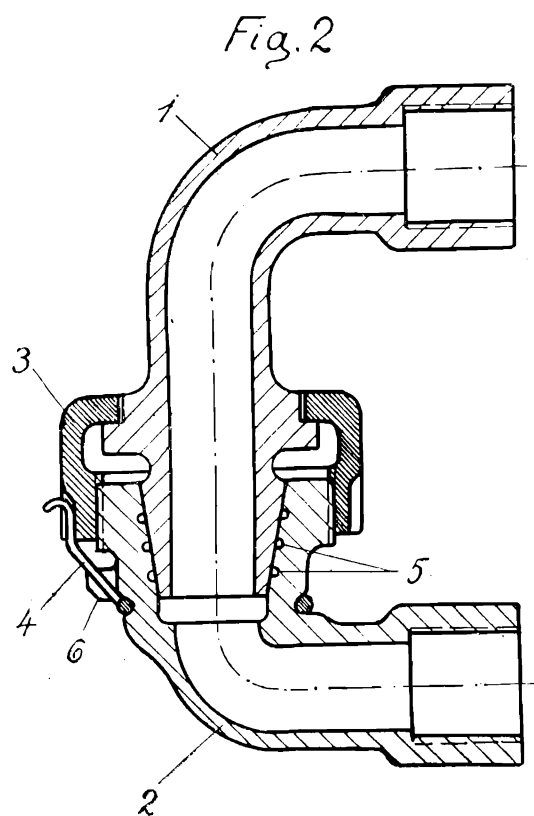
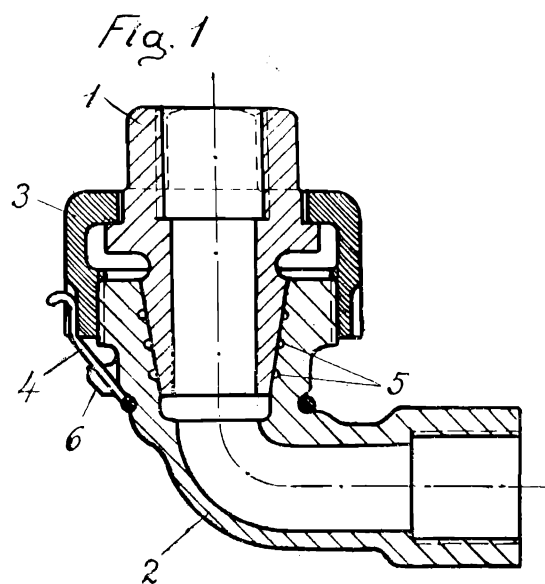

Fig. 3

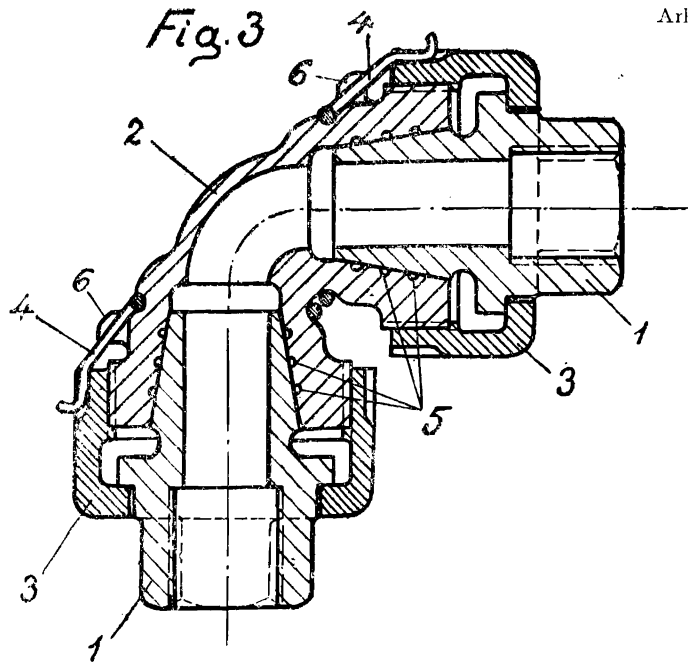

Fig. 4

